

L'atractiu paisatgístic de Tossa és un dels actius turístics més importants de la població.

l'aparició de milers de turistes en busca d'un petit poble de pescadors anomenat «Esperanza» i Tossa va començar a transformar-se. Es van multiplicar les fondes, van aparèixer els reclams amb llum zenital, van obrir les primeres botigues de *souvenirs* enfarfegades de mantons de Manil·la, castanyoles, porrons, barretines, postals taurines i altres signes del folklore espanyol i català. «L'artesanía nacional a la indumentària de Tossa està representada pels barrets de palla. Barrets multiformes de copa i amb ales (...) Aquests barrets estan exposats en piràmides als basars de Tossa, en aquestes botigues nascudes al costat de la Vila vella, on es confonen objectes típics, llaunes de *foie-gras*, postals,

mapes de carreteres i ristres d'alls», va escriure Sempronio l'any 1951.

Els carrers de la població eren un niu de gent de sexe, nacionalitat, edat i vestimenta de tot tipus, que provocava un contrast notable amb la vida a la població fins aleshores. De dia, els banyistes envaïen les platges del paradís blau i la convertien, segons narra Josep

Palau a *El llibre de Tossa*, en «un basar a la intempèrie on s'acumulen pilotes, pales, galledes, pneumàtics, matalassos, cadires, ombrel·les, escopetes, pistoles, ulleres de debò i, la darrera calamitat, ràdios portàtils que t'obliguen a sentir les més grans cursileries en una platja que no les hauria d'admetre».

Els primers anys del turisme van fer de Tossa una vila d'enormes contrastos

La població autòctona veia amb ironia l'arribada de turistes «difressats»